

START*la***LECTURĂ!****TEXTE LITERARE ȘI APLICAȚII****CLASA A II-A**

Nume

Prenume

Clasa

Școala

Cuprins

<i>Cuvânt-înainte</i>	3
Prâslea cel voinic și merele de aur – după Petre Ispirescu	4
Frumoasa din pădurea adormită – după Frații Grimm	8
De pe-o bună dimineată – de Otilia Cazimir	12
Pinocchio – după Carlo Collodi	14
Fluierul fermecat – după Victor Eftimiu	19
Povestea găștelor – de George Coșbuc	23
Lebedele – după Hans Christian Andersen	25
Povestea ceasului cu inimă – după Vladimir Colin	30
Câți ca voi – de George Topîrceanu	33
Frumoasa și Bestia – după Jeanne-Marie Lepi	35
Făt-Frumos cu părul de aur – după Petre Ispirescu	40
Peter Pan – după J.M. Barrie	45
Tanu – de Elena Farago	49
Gulliver în Țara piticilor – după Jonathan Swift	51
Zâna Apelor – basm popular	56
Black Beauty – după Anna Sewell	62
Lassie – după Eric Knight	66
<i>Jurnal de lectură</i>	70

Prâslea cel voinic și merele de aur

după Petre Ispirescu

Era odată un împărat puternic și mare și avea pe lângă palaturile sale o grădină frumoasă, bogată de flori și meșteșugită nevoie mare! Așa grădină nu se mai văzuse până atunci, p-acolo. În fundul grădinei avea și un măr care făcea mere de aur și, de când îl avea el, nu putuse să mănânce din pom mere coapte, căci, după ce le vedea înflorind, crescând și pânguindu-se, venea oarecine noaptea și le fura, tocmai când erau să se coacă. Toți paznicii din toată împărăția și cei mai aleși ostași, pe care îi pusese împăratul să pândească, n-au putut să prinză pe hoți. Nici cei doi fii mai mari ai împăratului nu au avut mai mult succes. În cele mai de pe urmă, veni fiul cel mic al împăratului și-i zise să-l lase și pe el să-și încerce norocul.

Împăratul se înduplecă și mai lăsă pomul netăiat încă un an. Sosi primăvara: pomul înflori mai frumos și legă rod mai mult decât altădată. Prâslea se ducea adesea prin grădină, da ocol mărului și tot plănuia. În sfârșit, merele începură a se pângui. Cum veni seara, se duse, își luă cărți de cetit, două țepușe, arcul și tolba cu săgețile. Își alese un loc de pândă într-un colț pe lângă pom, bătu țepușele în pământ și se puse între ele, așa cum să-i vină unul dinainte și altul la spate ca, dacă îi va veni somn și ar moțâi, să se lovească cu barba în cel de dinaintea lui și dacă ar da capul pe spate, să se lovească cu ceafa în cel de dinapoi.

Astfel pândi până când, într-una din nopți, cam după miezul nopții, simți o piroteală moleșitoare; dară loviturile ce suferi, vrând să moțâiască, îl deșteptară, și rămase priveghind până când, un ușor fâșâit se auzi prin grădină. Atunci luă arcul și sta gata; fâșâitul se auzi mai

tare și un oarecine se apropie de pom și se apucă de ramurile lui; atunci el dete o săgeată, dete două și, când dete cu a treia, un geamăt ieși de lângă pom și apoi o tăcere de moarte se făcu; iară el, cum se lumineă puțin, culese câteva mere din pom, le puse pe o tipsie de aur și le duse la tatăl său.

Niciodată n-a simțit împăratul mai mare bucurie decât când a văzut la masa sa mere de aur.

— Acum, zise Prâslea, să căutăm și pe hoț. Și chiar de a doua zi vorbi cu frații lui ca să meargă împreună pe urma hoțului și să-l prinză.

Se luară, deci, după dâra sângelui și merșeră, merșeră, până ce deteră de o prăpastie, unde se și pierdu dâra.

Prâslea se lăsă pe frânghie în jos și ajunse pe tărâmul celălalt, se uită cu sfi-ală în toate părțile, și cu mare mirare văzu toate lucrurile schimbate; pământul, florile, copacii, lighioanele altfel făptuite erau p-acolo. Deocamdată îi cam

fu frică, dară, îmbărbătându-se, apucă pe un drum și merse până dete de niște palaturi cu totul și cu totul de aramă unde îl întâmpină o fată frumușică, care zise:

— Mulțumesc lui Dumnezeu că ajunsei să mai văz om de pe tărâmul nostru. Cum ai ajuns aici, frate, îl întrebă ea; aici este moșia a trei frați zmei, care ne-au răpit de la părinții noștri, și suntem trei surori și fete de împărat de pe tărâmul de unde ești tu, iar fiecare din zmei și-a ales câte una din noi și ne tot silește să-i luăm de bărbați.

Prâslea se luptă cu cei trei zmei și reuși să-i biruiască, iar pe cele trei fete le luă cu sine, împreună cu palaturile lor pe care le transformă în mere.

Ajungând la groapă, clătină frânghia de se lovi de toate mărginitile groapei. Paznicii de sus pricepură că trebuie să tragă frânghia. Se puseră la vârtėjuri și scoaseră pe fata cea mare cu mărul ei de aramă. Bucuria fetei fu nespusă când se văzu iară pe lumea unde se născuse.

Ea, cum ajunse sus, arată un răvășel ce-i dase Prâslea, în care scria că are să ia de bărbat pe frate-său cel mai mare.

Lăsară din nou frânghia și scoase și pe fata cea mijlocie, cu mărul ei cel de argint și cu o altă scrisoare, în care o hotăra Prâslea de soție fratelui celui mijlociu.

Mai lăsară frânghia și scoase și pe fata cea mică: aceasta era logodnica lui Prâslea; însă mărul ei cel de aur nu-l dete, ci îl ținu la sine.

El simțise de mai-nainte că frații săi îi poartă sâmbetele și, când se mai lăsa frânghia ca să-l ridice și pe el, dânsul legă o piatră și puse căciula deasupra ei, ca să-i cerce; iară frații dacă văzură căciula, socotind că este fratele lor cel mic, slăbiră vârtėjile și dete drumul frânghiei, care se lăsa în jos cu mare iuțeală, ceea ce făcu pe frați să creadă că Prâslea s-a prăpădit.

Luară, deci, fetele, le duseră la împăratul, îi spuseră cu prefăcută mâhnire că fratele lor s-a prăpădit, și se cununară cu fetele, după cum rânduise Prâslea. Iară cea mică nu voia cu niciun chip să se mărite, nici să ia pe altul.

Prâslea, văzu piatra care căzuse cu zgomot, mulțumi lui Dumnezeu că i-a scăpat zilele și se gândea ce să facă ca să iasă afară. Pe când se gândea și se plângea dânsul, auzi un țipăt și o văietare care îi împlu inima de jale; se uită împregiur și văzu un balaur care se încolăcise pe un copac și se urca să mănânce niște pui de zgripsor. Scoase paloșul Prâslea, se repezi la balaur și numaidecât îl făcu în bucățele.

Când veni zgripsoroaica și văzu grămada aia mare de bucățele de balaur, întrebă pe Prâslea:

— Ce bine vrei să-ți fac și eu, pentru că mi-ai scăpat puii de moarte?

— Să mă scoți pe tărâmul celălalt, răspunse Prâslea.

Se așeză pe spatele păsării și, după un lung zbor, ajunseră deasupra și Prâslea plecă către împărăția tatălui său.

Prâslea le povesti apoi toată istoria sa, le spuse și cum a ieșit deasupra pământului și le arată și mărul de aur al zmeului. Prâslea luă pe fata cea mică. Toată împărăția s-a bucurat că le-a adus Dumnezeu sănătos pe fiul cel mai mic al împăratului și se mândrea, fălindu-se, de vitejiile ce făcuse el; iară după moartea tătâne-său se sui el în scaunul împărăției, și împărăți în pace de atunci și până în ziua de astăzi, de or fi trăind.

Fișă de lectură

1 Formulează întrebări referitoare la text care încep cu cuvintele date.

Ce _____
_____?

Când _____
_____?

Cum _____
_____?

Unde _____
_____?

De ce _____
_____?

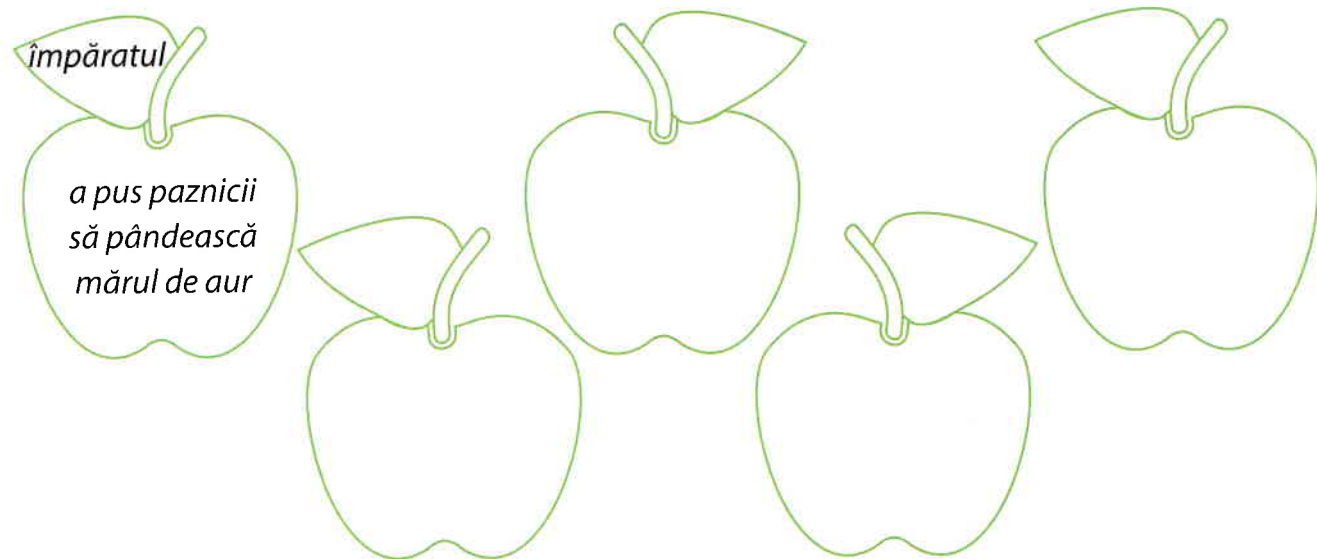
Răspunde la două dintre întrebările formulate, la alegere.

2 Completează tabelul cu informații din text.

Cauza	Efectul
Oarecine noaptea le fura, tocmai când erau să se coacă.	Împăratul nu putuse să mănânce din pom mere coapte.
	Împăratul mai lăsa pomul netăiat încă un an.
Prâslea salvează niște pui de zgripsor de un balaur.	

3 Scrie pe frunze numele personajelor și pe mere, o acțiune a fiecăruia, așa cum reiese din textul citit.

4 Caută în text cuvinte care au o formă diferită de cea folosită de noi astăzi. Scrie-le apoi însoțite de forma actuală.

Exemplu: grădinei – grădinii

5 Ce părere ai despre comportamentul celor doi frați mai mari ai lui Prâslea?

Completează *Jurnalul de lectură* de la pagina 71.

Frumoasa din pădurea adormită

după Frații Grimm

Au fost odată un rege și o regină foarte, foarte necăjiți că nu aveau copii. Până la urmă, regina avu o fiică. Nu vă povestesc bucuria lor și vă las să vă închipuiți ce pregătiri s-au făcut pentru botez. Ca nașe, au fost căutate toate zânele din țară și au fost găsite șapte.

Se spunea că prințesa va primi, astfel, toate calitățile imaginabile, pentru că, așa cum se obișnuia pe acele vremuri, fiecare zână îi va da în dar o virtute.

După ceremonia de botez, la palat se dădu un ospăț mare și regele dăruí fiecareia dintre zâne câte o casetă din aur. Pe când se pregăteau cu toții să se așeze la masă, intră o zână bătrână, Zâna Pana-Corbului, care nu fusese invitată pentru că de peste cincizeci de ani stătea închisă în turnul său, așa că toată lumea o crezuse moartă.

Regele o primi cu toate onorurile, dar nu putu să-i dăruiască o casetă de aur ca celorlalte, pentru că fuseseră făcute numai șapte, pentru cele șapte zâne.

Zânele începură să-i dăruiască fetei cele mai frumoase virtuți: prima îi dăruí frumusețea; cea de-a doua, inteligența; cea de-a treia, eleganța și așa mai departe.

Când îi veni rândul Zânei Pana-Corbului, scuturându-și capul cu dispreț, spuse:

— Prințesa cea mică se va înțepa la deget cu un fus și va muri!

Acest dar îngrozitor îi făcu pe toți să tremure, dar în acea clipă tânăra Zână Albăstrea ieși de după perdea zicând tare:

— Din păcate nu am destulă putere să desfac vraja bătrânei zâne, dar fiți liniștiți, Măriile Voastre, prințesa se va înțepa la deget cu un fus, dar în loc să moară, va cădea într-un somn profund care va dura o sută de ani... și numai sărutul unui prinț o va trezi!

Din acea zi, regele nu a mai îngăduit nimănui să toarcă sau să țină fuse în casă.

Trecură șaisprezece ani și într-o zi regele și regina hotărâră să locuiască o vreme în castelul lor de la țară: aici, tânăra prințesă, trecând din cameră în cameră, ajunse în turnul cel mai înalt și găsi o bătrână care torcea.

Prințesa întrebă curioasă:

— Cum se face? Lăsați-mă să încerc.

Vioaie și neatentă cum era, îndată ce luă fusul în mână, copila se înțepă la deget și căzu ca leșinată.

Regele își aminti de prezicere. Cu inima frântă, porunci ca prințesa să fie dusă în cea mai frumoasă odaie din castel, pe un pat cu țesătură de aur și argint și dădu poruncă tuturor să o lase să doarmă liniștită până va veni ceasul să se trezească; apoi o vesti pe Zâna Albăstrea. Imediat ce sosi, zâna atinse cu bagheta magică pe toți cei din castel, ca să se trezească în același timp cu prințesa.

După o sută de ani, prințul unui alt regat, mergând la vânătoare în părțile acelea, văzu turnurile castelului vrăjit într-o pădure deasă, și întrebă cui oare îi aparțineau. Un țăran bătrân îi spuse prințului că în acel castel trăia cea mai frumoasă și mai bună prințesă din lume. Tânărul prinț, curios, se hotărî să afle adevărul!

Se îndreptă spre castel și, apropiindu-se de pădure, văzu că tufișurile, copacii cei mari și spinii se dădeau la o parte, lăsându-l să treacă.

Ajuns la castel, intră în curte; urcă o scară impunătoare și trecu prin multe săli pline de nobili și de doamne, toți adormiți. Dintr-odată, văzu o ușă mare întredeschisă și intră.

Ca scufundat într-un vis, avu în fața ochilor imaginea cea mai frumoasă pe care o văzuse vreodată: o prințesă de o frumusețe rară, adormită.

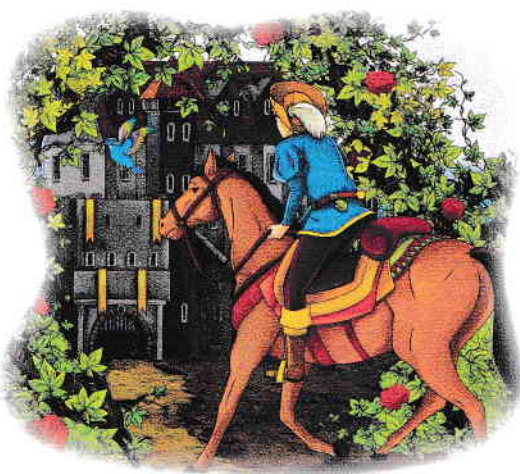
Uimit și tremurând, se apropie de ea, îngenuncha și îi dădu un sărut.

Trecuseră o sută de ani și sfârșitul vrăjii sosise.

Prințesa se trezi, îl privi pe prinț cu ochi blânzi și exclamă:

— Ești tu, prințul meu? Cât te-am așteptat!

După câteva zile se vesti nunta prințului cu tânăra prințesă. Petrecerea a durat zile și zile și au fost invitați doamne, cavaleri, duci și regi din toate părțile lumii. Și zânele erau prezente; toate în afară de una, Zâna Pana-Corbului, care între timp fugise departe și nu se mai întoarse niciodată.

Fișă de lectură

1 Completează *harta poveștii*.

Când se întâmplă
acțiunea poveștii?

Unde se întâmplă
acțiunea poveștii?

Un moment important
din poveste:

Titlul:

Autorul:

Personajele:

Un desen reprezentativ

Recunoaște personajele!

- au dăruit fetei cele mai frumoase virtuți: _____
- s-a înțepat la deget într-un fus: _____
- a salvat-o pe prințesă de vrajă: _____
- părinții fetei: _____
- zâna cea rea: _____
- zâna cea bună: _____

Numerotează momentele acțiunii în ordinea din poveste.

- ☐ Zâna Albăstreă adoarme tot castelul cu bagheta.
- ☐ Prințul o sărută pe prințesă ca s-o trezească.
- ☐ Prințesa se înțepă în fus.
- ☐ Zânele ursesc prințesei.
- ☐ Prințesa face nuntă cu prințul.
- ☐ Prințul vede castelul.

Scrie, în 2–3 enunțuri, un alt final al poveștii.

Dacă ai fi fost zână, ce calități ai fi dăruit prințesei? Explică alegerile.
